

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie z zażalenia wniesionego przez pełnomocnika reprezentanta **B. Polska S.C.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lipsku

z dnia 29 listopada 2024 r., sygn. akt [...]

o umorzeniu dochodzenia

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 30 kwietnia 2025 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Zwoleniu

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Skarżysku -Kamiennej.**

UZASADNIENIE

Dyrektor Sądu Okręgowego w Radomiu oraz Prezes Sądu Rejonowego w Zwoleniu złożyli zawiadomienie o „uzasadnionym podejrzeniu popełnienia czynu zabronionego przez: nieustalonego pracownika lub nieustalonych pracowników Sądu Rejonowego w Zwoleniu w zakresie ewentualnego popełnienia czynu

zabronionego określonego w przepisie art. 278 k.k. lub przez inne osoby działające z nim (z nimi) w porozumieniu”.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lipsku postanowieniem z dnia 29 listopada 2024 r., sygn. akt [...], na podstawie art. 17 § 1 pkt 2, art. 305 § 3, art. 322 § 2 i art. 325a k.p.k. umorzył dochodzenie w sprawie „zaboru w celu przywłaszczenia w okresie od 1 sierpnia 2023 roku do 18 kwietnia 2024 roku w Z., woj. [...], oryginalnych materiałów eksploatacyjnych do drukarek marki »B.1«, pozostających na wyposażeniu Sądu Rejonowego w Zwoleniu, w postaci bębnow i tonerów o łącznej wartości 10.200 złotych, na szkodę B. Polska s.c. z/s w R., tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.” – wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Zażalenie na to postanowienie złożył pełnomocnik reprezentanta firmy B. Polska s.c., który powołując się na art. 9 § 2 k.p.k. postulował też, by z uwagi na realia procesowe sprawy właściwy do rozpoznania zażalenia Sąd Rejonowy w Zwoleniu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości na podstawie art. 37 § 1 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, spoza okręgu Sądu Okręgowego w Radomiu.

Sąd Rejonowy w Zwoleniu postanowieniem z dnia 18 marca 2025 r., sygn. akt II Kp 27/25, na podstawie art. 37 § 1 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego „z wnioskiem o rozważenie możliwości przekazania niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości”. W uzasadnieniu wskazał, że zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa zostało złożone przez Prezesa Sądu Rejonowego w Zwoleniu oraz Dyrektora Sądu Okręgowego w Radomiu i dotyczy zdarzenia bezpośrednio związanego z działalnością Sądu Rejonowego w Zwoleniu. W takim razie rozpoznanie sprawy przez ten Sąd może wywołać przekonanie strony skarżącej, zresztą przez nią sygnalizowane, o braku warunków do wydania obiektywnego rozstrzygnięcia, a takie same wątpliwości mogą zaistnieć w opinii publicznej. W postanowieniu nawiązano też do orzecznictwa Sądu Najwyższego wydanego na gruncie art. 37 k.p.k., wskazującego, że wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za eliminowaniem sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub

wywoływać przekonanie stron czy opinii publicznej o braku warunków do obiektywnego rozpoznania przez sąd właściwy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosowanie instytucji określonej w art. 37 § 1 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP). Tym niemniej wniosek Sądu Rejonowego w Zwoleniu zasługuje na uwzględnienie, bowiem argumentacja jaką przedstawiono na jego wsparcie jest przekonująca. Rzeczywiście, okoliczność, że zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa złożyli Prezes Sądu Rejonowego w Zwoleniu i Dyrektor Sądu Okręgowego w Radomiu, a sugerowanym sprawcą (sprawcami) była osoba zatrudniona w Sądzie Rejonowym w Zwoleniu, mogłaby wpływać na swobodę orzekania tego właśnie Sądu co do zasadności zażalenia na postanowienie prokuratora o umorzeniu dochodzenia. Pozostawienie sprawy w kognicji sądu miejscowo właściwego mogłoby też wywołać, mające racjonalną podstawę przekonanie, w przypadku strony skarżącej wprost wyartykułowane, ale też innych osób, które powzięłyby wiedzę o sprawie, o braku warunków do jej obiektywnego rozpoznania.

W konsekwencji uznano, że wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, przy czym, mając na uwadze, że rozstrzygnięciem jest zainteresowany m.in. Dyrektor Sądu Okręgowego w Radomiu, wskazano położony poza okręgiem radomskim Sąd Rejonowy w Skarżysku - Kamiennej.

[J.J.]

[a.ł.]